

**Sygn. akt II Cz 147/19**

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Maciej Ejsmont

SO Aleksandra Żurawska

**po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2019r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia pozwanego P. M. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z 7 listopada 2018 r., sygn. akt I Nc 3031/18, w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej (...)**

o zapłatę 20.620,48 zł

**p o s t a n a w i a:**

**oddalić zażalenie.**

(...)

## UZASADNIENIE

**Zaskarżonym postanowieniem z 7 listopada 2018r., Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanego P. M. od nakazu zapłaty z 7 czerwca 2018r. W uzasadnieniu wskazano, że sprzeciw został wniesiony 7 listopada 2018r., a więc po upływie terminu przewidzianego dla tej czynności, co skutkowało uznaniem go za spóźniony, a w konsekwencji podlegał on, na podstawie art. 504 § 1 kpc, odrzuceniu.**

**W zażaleniu na powyższe postanowienie, uzupełnionym pismami z 7 grudnia 2018 roku oraz 7 stycznia 2019 roku, skarżący podniósł, że sprzeciw ten został wniesiony w terminie, gdyż o sprawie nie wiedział, a nie doręczono mu żadnego awiza. Ponadto, skarżący podniósł, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem, gdyż to strona powodowa ma zadłużenie wobec niego, pobierając przez kilkanaście lat zawyżony czynsz. Mając na uwadze powyższe względy skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.**

**Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu. Jak wynika jednoznacznie z akt postępowania, dnia 7 czerwca 2018 roku wydano przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty, w którym to nakazano mu, aby zapłacił na rzecz strony powodowej kwotę 20.620,48 zł wraz odsetkami ustawowymi oraz 2.658 zł tytułem kosztów procesu. Przesyłka z nakazem oraz odpisem pozwu została nadana na adres miejsca zamieszkania pozwanego, tj. ul. (...), (...)-(...) N.. Wobec podwójnego awizowania przesyłki, została ona złożona do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 6 lipca 2018 roku (k. 15). W judykaturze Sądu Najwyższego i sądów powszechnych utrwalony jest pogląd, że datą doręczenia korespondencji nie podjętej w terminie jest data, w której bezskutecznie upłynął termin do odbioru złożonego pisma. Jest to wprawdzie fikcja doręczenia, ale fikcja prawnie skuteczna, tzn. pociągająca za sobą wszelkie skutki doręczenia. Pozostawienie zatem zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 kpc uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, że dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykle. Skarżący powyższego domniemania w żaden**

**sposób nie wzruszył. Stwierdził jedynie lakonicznie, że o żadnej przesyłce nie wiedział (gdy była ona kierowana na taki sam adres, jaki obecnie pozwany sam wskazuje) oraz podniósł zarzuty niezwiązane z przedmiotem rozstrzygnięcia, a istotą procesu, a które to zarzuty w postępowaniu zażaleniowym znajdują się poza zakresem kognicji Sądu Okręgowego. W niniejszym postępowaniu wywołanym na skutek zażalenia ocenie podlega bowiem jedynie zasadność wydanego przez Sąd pierwszej instancji zaskarżonego rozstrzygnięcia (odrzućenia sprzeciwu od nakazu zapłaty), nie zaś zarzuty merytoryczne wobec samego roszczenia strony powodowej. Zgodnie natomiast z art. 504 § 1 kpc w zw. z art. 502 § 1 kpc, sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie dwutygodniowego terminu. Ponieważ zaś tenże sprzeciw został w niniejszej sprawie złożony 7 listopada 2018 roku (k. 19), a zatem ze znacznym uchybieniem terminu, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należało uznać za trafne.**

**Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.**

(...)